

**Tekst van de toespraak van
mevrouw Maryam Rajavi,
gekozen president van de Nationale Raad van
Verzet van Iran**

28 juni 2008

***“Uw bijeenkomst van vandaag,
deze bruisende zee van de mensheid,
vertegenwoordigt het Iraanse volk
op weg naar de verwezenlijking van de overwinning.
Hier, vandaag, ziet en hoort de wereld u
als de stem van het Iraanse volk”***

In de naam van God,

In de naam van Iran,

In de naam van de vrijheid

Groeten aan de bevolking van Iran,

Groeten aan de studenten, werknemers, leerkrachten en de moedige mannen en vrouwen die hebben gerebelleerd tegen de kwade heerschappij van de mullahs;

Groeten aan Ashraf City, een bron van inspiratie voor de vrouwen en de jeugd van Iran die in opstand zijn tegen dit regime;

En ik breng hulde aan de 120.000 martelaren die hun leven hebben gegeven voor de zaak van de vrijheid van Iran, van Ashraf Rajavi en Moussa Khiabani tot Sedigheh Mojaveri, Neda Hassani en Hojjat Zamani.

Groeten aan de Nationale Raad van Verzet van Iran, het enige democratische alternatief voor de regerende theocratie.

En de groeten aan Massoud Rajavi, die het verzet tegen de mullahs' regime grondvestte, En die zal ongetwijfeld onze gids blijven naar de oevers van de vrijheid in het door crisis geteisterde vaderland.

Ik prijs ieder van u en uw prachtige bijeenkomst die de schoonheid toont van de oplossing voor het Iraanse volk;

En ik breng hulde aan de gekozen vertegenwoordigers, burgers van andere landen en pleitbezorgers voor de rechten van de mens die zijn gekomen om het Iraanse volk te steunen.

Ik prijs degenen die zijn opgestaan tot de omverwerping van het velayat-e faqih¹ regime.

Verlangend en opstandig staan we allemaal
Op weg naar het land van de overwinning en de vrijheid
Op weg naar de welvaart en
Een trots volkslied voor ons vaderland: Overwinning

Mijn medelandgenoten,

Uw bijeenkomst van vandaag, deze bruisende zee van de mensheid, vertegenwoordigt het Iraanse volk op weg naar de verwezenlijking van de overwinning.

¹ velayat-e faqih: de heerschappij van de religieuze wetgeleerde, waarbij de opperste leider het hoofd is van het politieke systeem, ontwikkeld door Khomeiny

Hier, vandaag, ziet en hoort de wereld u als de stem van het Iraanse volk.

Een protest dat weerklinkt over de hele wereld,

Een protest dat verzoeners en reactionairen van hun stuk brengt.

De stem van de 80 miljoen Iraniërs die luid roepen: "De mullahs moeten gaan."

Ja, de mullahs moeten gaan.

"Elke ziel zal weten wat het heeft opgeleverd.

[81:15] Ik zweer bij de sterren die in donkere luchten opkomen, schijnen en dan hun weg vervolgen,

Een licht dat de duisternis breekt die het gezicht van de aarde heeft overstelpt,

En ik zweer bij de briljante ochtend, die als een frisse bries over de wereld waait, en het leven inluidt, en zeker de vrijheid."

(De Heilige Koran)

Beste vrienden,

Vijf dagen geleden maakte het Verzet, op zoek naar de vrijheid, een prachtig moment in de Iraanse geschiedenis: De unanieme aanneming in beide kamers van het Britse parlement van het ontwerp-decreet om de naam van de People's Mojahedin uit de terroristische lijst te verwijderen.

De maatregel luidt een nieuwe verlichting in en een verbazingwekkende transformatie in de wereld van de juridische geschiedenis, en draait de donkere bladzijden van het verleden om.

Als zodanig werden schokgolven verstuurd naar het regime en de defensieve lijnen van de religieuze dictatuur brokkelden af.

De parlementaire vergaderingen in de Houses of Lords en Commons, toen de besluit werd geratificeerd, was echt een unieke gebeurtenis in de ontwikkelingen met betrekking tot Iran. Het Iraanse volk zag een onvermurwbare verdediging van het verzet van het Iraanse volk tegen het religieuze fascisme die werd gepresenteerd in beide Huizen van het Parlement in een van de vijf grote mogendheden van de wereld.

Een groot aantal parlementsleden en degenen die zitting hebben in het Hogerhuis spraken over de noodzaak een einde te maken aan een rampzalig beleid van de verzoeningspolitiek en somden het lijden van de onderdrukte bevolking van Iran op, met bewonderenswaardige passie, gevoel van verantwoordelijkheid, edele menselijkheid, waardigheid en het gevoel van rechtvaardigheid.

Met onwankelbaar vertrouwen en moed sprak Lord Slynn over de degelijkheid van de uitspraken van de rechtbanken in Groot-Brittannië en Luxemburg in het ongeldig maken van de terroristische telastlegging van de PMOI.

Lord Corbett betreurde de executie van 120.000 zonen en dochters van de Iraanse bevolking door de handen van het mullahs' regime.

Lord Waddington volgde door aan te dringen dat de laatste bladzijde moest worden omgedraaid, namelijk dat de EU de aanwijzing van de PMOI moet intrekken.

Lord Archer zei: "Dit is het begin van het einde van de pijn en het lijden van het Iraanse volk."

Lord Clarke voegde er aan toe, dat een lang hoofdstuk van schaamte en schande bijna aan het einde is.

Barones Harris loofde "de moedige Iraniërs" in Ashraf City die "strijden voor de bevrijding van hun land."

Andrew Mackinlay zei dat hij hoopte op de dag dat het regime in Teheran is omvergeworpen.

Sterker nog, als zij het Iraanse verzet verdedigen, dan vertegenwoordigen zij het geweten van de mensen in het Westen, dat is gericht tegen het beleid van de verzoeningspolitiek, medeplichtigheid en vernedering.

Het Iraanse volk prijst deze volksvertegenwoordigers die de symbolen van vrede en democratie zijn.

Het onrechtvaardige terreuretiket tegen de PMOI bracht veel rampen voor ons, onze natie, het volk van Irak en het Midden-Oosten met zich mee. Niet in de laatste plaats de kranen, van waar Iraniërs werden opgehangen in de steden, en de aanval van terrorisme en bloedvergieten in Libanon, Palestina en Afghanistan.

Desalniettemin transformeerden wij het onrecht begaan tegen het verzet in een wereldwijde campagne ter verdediging van het recht van het Iraanse volk vrijheid en democratie te bereiken.

In de loop van zeven jaar durende strijd hebben wij de burgers van Westerse landen getoond, dat hun regeringen, in tegenstelling tot wat in het openbaar wordt beweerd, medeplichtig waren en hebben aangezet tot de grootste sponsor van staatsterrorisme in de wereld.

Al jaren hebben deze regeringen een beroep gedaan op het terreuretiket om de weg van de Iraanse verzetsbeweging te blokkeren.

Wij hebben echter bewezen dat dit verzet legitiem is, rechtvaardig en ondersteund door het Iraanse volk.

Verwijzend naar de woorden van de Britse parlementariërs benadrukte het Britse Hof dat de militaire activiteiten van de PMOI tegen het Iraanse regime het laatste redmiddel was om zich te verzetten tegen tirannie en onderdrukking.

De regering heeft geheime documenten aangevoerd die betrekking hebben op de verzetsbeweging.

Maar in deze campagne hebben we licht geworpen op de duistere en geheime kamers van geheime documenten tot het punt waar het Britse Hof afgekondigde dat de geheime documenten ironisch genoeg de PMOI rechtvaardigen.

Wij hebben de dikke gordijn van leugens, bedrog en demonisering opzij geduwd.

En vandaag zijn we er trots op dat het lijden van ons volk en de leden van ons verzet heeft geleid tot een dergelijke verlichting en waarheid in de wereld.

Degenen in het Westen die denken dat het fundamentalisme alleen een bedreiging is voor de bevolking van het Midden-Oosten en de islamitische landen moet een blik werpen op de geschiedenis van deze benamingen en maaksels. Zij zullen zien hoe de regerende mullahs in Iran gerechtigheid, rechtvaardigheid en democratie in belangrijke Europese landen gegijzeld hebben onder het voorwendsel van terrorisme.

Sterker nog, hoe zijn degenen die berusten in een reactionaire en moorddadige dictatuur, gekwalificeerd voor de verdediging van gerechtigheid en recht?

Daarom zeggen we dat de verwijdering van de PMOI uit de terroristische lijst niet alleen de weg opent naar democratische verandering in Iran, maar ook de afstand van westerse regeringen vergroot van verraad aan de democratie, rechtvaardigheid en mensenrechten. Het verwijderen van dit etiket kan een einde te maken aan een chronische idiotie die het westerse beleid heeft geteisterd.

Sterker nog, na de ratificatie van de beide kamers van het Britse parlement, doemt een nieuwe horizon op.

Nu moeten we handelen om Iran terug te brengen naar de gemeenschap van naties. Maar de eerste stap moeten zijn om Iran uit de centraal bankier van het terrorisme te transformeren tot de centrale bankier van democratie en vrede in deze regio van de wereld. En dit kan alleen mogelijk zijn door het veranderen van het regime dat aan de macht is.

Een nucleair-vrij Iran kan nu binnen bereik zijn, maar pas nadat het religieuze fascisme is teruggedrongen, namelijk het velayat-e faqih regime.

Een vreedzame Iran die co-existentie en vrede met haar burens waardeert in plaats van interventie en terrorisme is mogelijk, maar wel in de loop van een strijd om de religieuze dictatuur te ontwortelen.

Inderdaad, de tijd is gekomen.

En zoals de vooraanstaande schrijver Victor Hugo heeft geschreven, "Er is een ding sterker dan alle legers in de wereld, en dat is een idee waarvoor de tijd rijp is."

Sterker nog, het is tijd vooruit te gaan en te zegevieren.

In de afgelopen weken heeft het geestelijke regime, door middel van chantage en bedrog, geprobeerd Frankrijk te dwingen tot de ondersteuning van het behoud van de PMOI op de terreurlijst.

Het voorwendsel voor deze onrechtmatige inspanning is het '17 juni dossier'. Iedereen herinnert zich deze episode, de ingrijpende aanval op de kantoren van de Nationale Raad van Verzet van Iran in 2003, die het resultaat was van een rechtstreekse overeenkomst tussen de Chirac-Villepin regering en het geestelijke regime. Het daaropvolgende dossier is in wezen leeg en ongegrond. Vanwege het ontbreken van enig geloofwaardig bewijs, is het gevormd op grond van het plaatsen van de PMOI op de zwarte lijst van de EU. Deze plaatsing op de lijst is niet langer een wettelijke basis en hem vermelden is onwettig.

Indien dit dossier is niet leeg en ongeldig is, zoals u zegt, waarom hebt u er dan geen oplossing voor, vijf jaar nadat het was gestart? En indien deze zaak alle gronden mist, en uw gedrag lijkt dit standpunt te bevestigen, waarom doet u er een beroep op ter rechtvaardiging van het terroristische etiket?

Ik waarschuw dan ook dat iedere maatregel tot de handhaving van de PMOI op de EU-lijst van terroristische organisaties neerkomt op een verachtelijk schandaal voor de Franse politiek en in strijd is met de internationale verplichtingen van Frankrijk in de strijd tegen terrorisme en fundamentalisme, met name sinds Frankrijk over twee dagen het roulerend voorzitterschap van de Europese Unie zal overnemen.

Ik waarschuw dat voldoen aan de eisen van de mullahs het grootste verraad vormt aan de wetten van de Franse Republiek en de Europese Unie. En de anti-islamitische ayatollahs in Teheran zullen worden aangemoedigd.

Vanuit dit platform doe ik een beroep op de Raad van Ministers van de Europese Unie zich te houden aan de juridische gevolgen van de stemming in beide kamers van het Britse parlement, en de PMOI uit de terroristische lijst te verwijderen.

De enige bevoegde nationale autoriteit die gevraagd heeft om de PMOI op te nemen is nu gezwicht voor het besluit van zijn eigen rechtbanken en parlement en heeft zich teruggetrokken. De EU-Raad van Ministers heeft niet langer enig excuus om verder te gaan met deze opname.

Maak een einde aan deze aanwijzing.

Sterker nog, de kracht van gerechtigheid en geweten zal u dwingen af te zien van deze onrechtvaardige aanwijzing.

Sterker nog, de kracht van gerechtigheid en geweten zal u uiteindelijk dwingen om de rechten te accepteren van het Iraanse volk om vrijheid te verkrijgen en het voeden van de moordmachine van de mullahs te stoppen.

Laten we nu naar de Verenigde Staten van Amerika gaan. Het is algemeen bekend dat vanaf de eerste dag van de opname van de PMOI [de People's Mojahedin Organisatie van Iran (PMOI / MEK)] op zwarte lijst van het State Department een concessie aan Khatami en zijn entourage was.

Die dag, op 8 oktober 1997, zei een hoge Amerikaanse regeringsfunctionaris: "De opname was een gebaar van goede wil aan de pas verkozen Iraanse president Mohammad Khatami."

Zij verwachten dat het aanbieden van losgeld en het verzenden van gebaren van goede wil aan degenen die politieke gevangenen vermoorden, het velayat-e faqih regime zou matigen. Zij betoogden dat een adder geboorte zou geven aan een duif. Maar die adder gaf geboorte aan Ahmadinejad.

Is het tonen van goede wil ten opzichte van de mullahs en religieus fascisme in Iran uiteindelijk niet het tonen van slechte wil richting de mensen in Iran, het Midden-Oosten en de democratische krachten in dit deel van de wereld?

Ik moet dus vragen waarom u, na al deze ervaring, nog steeds de erfenis van toegeven aan de chantage van mullahs nastreeft?

Waarom zouden, na de terroristische aanwijzing van de Islamitische Revolutionaire Gardisten Korps en de Qods Force, de eisen van de mullahs tot aanduiding van de PMOI [MEK] nog steeds worden aangehaald?

Waarom zouden de mullahs en hun agenten in Irak doorgaan met onaanvaardbare beperkingen op de "beschermden personen" in Ashraf City?

Eerder deze maand hebben drie miljoen Iraakse sjiïeten gevraagd om de uitzetting van het Iraanse regime en zijn agenten uit Irak en de opheffing van de beperkingen die aan de PMOI [MEK] zijn opgelegd.

Een meerderheid in het Congres van de VS heeft tijdens vijf verschillende gelegenheden steun geuit voor de PMOI [MEK] en de NCRI en beschreef het als de enige oplossing voor het fundamentalisme. Aan de andere kant, bombardeert u de PMOI [MEK] kampen in Irak, onder het voorwendsel van het terroristische etiket.

Een 16-maanden durend onderzoek door negen verschillende agentschappen van de regering van de VS over de status van de PMOI [MEK] bevestigde dat er geen basis was enig lid van deze beweging van terrorisme te beschuldigen.

Als u zij aan zij staat met het Iraanse volk zoals zij staan voor vrijheid, eindig dan de terroristische aanwijzing van de verzetsbeweging. Dit is een weerstand met 120.000 martelaren die zijn verloren gegaan voor de zaak van de vrijheid.

Ontneem de wereld niet van het meest effectieve tegenwicht tegen het fundamentalisme en terrorisme.

De derde president van de Verenigde Staten, en de schrijver van de Amerikaanse Verklaring van Onafhankelijkheid, Thomas Jefferson, beschreef welsprekend de toestand van de onderdrukte volkeren. Het kan zeer wel een beschrijving van het Iraanse volk en het verzet vandaag zijn. Hij zei: "Wanneer het geduld onjuiste ramingen van haar motieven heeft verwekt, wanneer het onrecht worden ingedrukt, omdat er wordt geloofd dat zij zullen worden gedragen, wordt de weerstand moraal."

En ik citeer de Verklaring van Onafhankelijkheid, "Wanneer enige vorm van regering destructief wordt door deze resultaten, is het het recht van de mensen het te wijzigen of af te schaffen, en een nieuwe regering te installeren."

Vandaag de dag erkennen veel Amerikaanse denkers, parlementariërs en persoonlijkheden dat het beleid van toenadering tot het mullahs' regime zeer schadelijk is voor de Amerikaanse nationale veiligheid.

Natuurlijk, we hebben altijd gezegd: "Ga uw gang en onderhandel met de mullahs zoveel als u wilt." Vandaag de dag zijn er velen in de VS en Europa die hebben erkend dat het investeren in de dialoog met het mullahs regime een verspilling van tijd is, alsof je een stuk rots moet koken.

Ik moet u eraan herinneren dat het Iraanse verzet nooit de Verenigde Staten of enig ander land

heeft gevraagd hun mannen en vrouwen naar een oorlog te sturen, met het oog op de confrontatie met de mullahs.

Wij vragen alleen dat u de boeien van uw terroristische lijst van de handen en voeten van het Iraanse volk weg te halen.

We zeggen u:

Na een lange weg bewandeld te hebben bezaaid met fouten, op zoek naar manieren om matiging en het gedrag van de velayat-e faqih dictatuur te veranderen, is de tijd voor u gekomen zij aan zij aan de kant van de geschiedenis. Sta aan de kant die de vrijheid voor het volk van Iran inluit.

Kijk naar de ervaring van de Britse regering: Als weerstand en opoffering voor de vrijheid tegen religieuze fascisme rechtschapen en rechtvaardig is, indien dit de loop van de geschiedenis is, moeten twee belangrijke lessen uit deze ervaring worden geleerd.

De eerste is dat aanwijzing van alleen het verzet in plaats van dictatuur en religieus fascisme die geen gehoor geven aan de wil van de mensen en tegen vrije verkiezingen zijn, niet een bron van eer is. Het brengt alleen maar schaamte.

De tweede is dat de kracht van gerechtigheid en een goed geweten, en degenen die daarvoor pleiten, uiteindelijk zullen zegevieren. Inderdaad, de vrijheid is binnen handbereik, en we zullen uiteindelijk het doel van de vrijheid verwezenlijken.

Te midden van de gruwelijke moorden en tragedies die Irak elke dag doet schudden, waren we twee weken geleden getuige van de bloei van een verbluffende politieke, sociale en culturele beweging tegen de invloed en inmenging van het Iraanse regime in dat land, die zich manifesteert in de verklaring van de drie miljoen eerbare sjiieten van Irak.

Drie miljoen smartelijke Iraakse sjiieten hebben gevraagd een einde te maken aan de bemoeizucht en de misdaden van het Iraanse regime en riepen om zijn uitzetting uit Irak. Ze eisten een einde te maken aan de onrechtvaardigheid en beperkingen tegen de Mojahedin [PMOI / MEK], die zelf sjiieten zijn.

Zij hebben gepleit een einde te maken aan de vergelijkbare scenario's van het doden van de werknemers die naar Ashraf gingen, toen hun bus werd gebombardeerd.

Zij riepen op een einde te maken aan de bombardementen van een waterpompstation die Ashraf bediend [thuisbasis van de leden van de People's Mojahedin Organisatie van Iran (PMOI / MEK) in Irak], en die ook water levert voor 20.000 inwoners van Irak in een klimaat van 60 tot 70 graden.

Zij riepen op een einde te maken aan de ontvoeringen van de Mojahedin, twee van hen zijn tot nu toe in Bagdad ontvoerd.

Zij riepen tevens op een einde te maken aan de raketaanvallen op Ashraf, een zaak die pas op de 26e mei van dit jaar is gebeurd.

De mullahs beweren ten onrechte dat de Mojahedin Iraakse sjiieten had vermoord. Maar nu benadrukken drie miljoen Iraakse sjiieten in hun verklaring: "De PMOI... fungeert als tegenwicht voor

dit regime en is een sterk bolwerk tegen de bemoeienis van het regime in Irak, en heeft altijd zij aan zij met het Iraakse volk gestaan."

De verklaring schudde de grondslagen van de heerschappij van de mullahs in Teheran. Het regime erkende de bedreiging die dit vormt voor zijn invloed, bemoeizucht en de misdaden in Irak. Er was niets beter dan dit, dat de mullahs kon hebben teruggedrongen die de geloofwaardigheid van de vereerde sjiiitische imams hebben uitgebuit. De mullahs en hun beleid van het zaaien van verdeeldheid door te profiteren van de grieven van de sjiieten werd met een strategische slag afgerekend. Het was duidelijk dat de Opperste Leider van de mullahs [Ali Khamenei] vreesde voor zijn investeringen in Irak. Dit was vooral het geval omdat degenen die deze historische verklaring opstelden ervoor kozen dat in Ashraf City aan te kondigen.

Onmiddellijk na de verklaring bootsten de betaalde agenten van de Qods troepen van de IRGC in Irak de mullahs na door het veroordelen van miljoenen Irakezen die steun hadden geuit voor de Mojahedin. De mullahs waren zo woedend dat ze geen moeite namen hun voornemen te verhullen om hun onmenselijke straffen te exporteren naar Irak toegemeten aan iedereen die deze verklaring had gesteund.

Ze verklaarde: "Elke persoon, partij, organisatie en instelling in Irak, die zou samenwerken met de terroristische Mojahedin Khalq, Iraakse of anderszins, zal worden onderworpen aan antiterrorisme wetgeving en zal worden overgedragen aan de rechterlijke macht."

In het boek van de mullahs zijn de drie miljoen Iraakse sjiieten die deze verklaring ondertekenden schuldig;

135 partijen, groepen en verenigingen die de verklaring sponsorden zijn schuldig;

Elke vereniging die medicijnen, voedsel of kleding voor de Mojahedin in Ashraf bezorgden hebben een strafbaar feit gepleegd;

Bovendien zijn alle waardige en vrijdenkende vertegenwoordigers en woordvoerders van de Iraakse bevolking die hier aanwezig zijn schuldig;

En die moedige en heldhaftige gedeputeerden de Nationale Vergadering van Irak die zeiden dat zij trots zijn zij aan zij met het slachtoffer te staan, ongeacht de kosten, zijn schuldig;

Paulo Casaca die in Ashraf was toen de verklaring werd aangekondigd is schuldig en moet worden overgedragen aan de rechterlijke macht.

Bovendien, Lord Slynn en veel juristen, alsmede Europese en Amerikaanse persoonlijkheden en de leden van het Congres die naar Ashraf zijn gegaan, zijn schuldig;

Zelfs Dr. Vidal Quadras, de vicepresident van het Europees Parlement, die veel videoberichten naar Ashraf heeft gestuurd, is schuldig.

Lord Corbett begint zijn boodschap Ashraf te salueren. Dus ook hij is schuldig! Onze burens in Auvers-sur-Oise die in Ashraf waren zijn ook schuldig! Van tijd tot tijd roepen onze landgenoten we zijn Ashrafi! Ik heb Raymond Tanter hetzelfde horen zeggen! Dus iedereen van ons is op een of andere manier schuldig! Omdat ieder van ons Ashrafi is.

Inderdaad, we zijn allemaal Ashrafi's en er nog trots op ook.

Ja, dit is de aard van het religieuze fascisme. Zij is van mening dat iedereen die een afwijkende mening heeft als schuldig en verdient te worden overgedragen aan de rechterlijke macht van de mullahs, zodat hun hoofden zouden kunnen worden doorboord en hun niet-geïdentificeerde verminkte lichamen begraven in massagraven.

De Internationale Commissie van Juristen in de Verdediging van Ashraf heeft in officiële brieven aan Amerikaanse en Iraakse functionarissen, herhaaldelijk verklaard dat de PMOI en de inwoners van Ashraf de gelegenheid verwelkomen om te verschijnen in een internationale rechtbank in Europa of Noord-Amerika en zich te verdedigen tegen beschuldigingen tegen hen geheven door het Iraanse regime en zijn gevolmachtigden in Irak.

De Internationale Commissie van Juristen heeft nadrukkelijk verklaard dat zij de Internationale Fact Finding Commissie erkent, een geloofwaardige internationale organisatie aangesloten bij de Verenigde Naties, als de bevoegde autoriteit om deel te nemen aan een onpartijdig onderzoek van elke beschuldiging tegen de PMOI [MEK] en aanvaardt haar arbitrage teneinde te de verkeerde informatie en de campagne van demonisering van het mullahs' regime af te wijzen.

Laat me even terugkomen op drie miljoen Irakezen en hun verklaring:

De hysterische reactie van het regime en zijn agenten in Irak toonde , boven al het andere, het belang van de verklaring van 3 miljoen Iraakse sjiieten aan.

Inderdaad, dit was een keerpunt in de strijd van het volk van Irak in de verwerping van het fascisme van de velayat-e faqih in hun land.

Het was een keerpunt in het uitdrukken van ondersteuning door Irakezen aan de Mojahedin [PMOI / MEK] als een bolwerk tegen het regime.

En een keerpunt in het afstoten van de donkere vlek die Khomeiny heeft gelegd op het beeld van het echte Shiisme en de islam.

Het velayat-e faqih regime, die een impasse in Iran heeft bereikt, was vastberaden Irak te domineren als een manier om haar voortbestaan te continueren.

Maar vandaag is zijn beleid van bemoeizucht en terrorisme in Irak in zijn geheel teruggeslagen in het gezicht van het mullahs' regime.

We kunnen ons een dag voorstellen waarop het uiteenvallen van het pro-regime front in Irak het verpletteren van het bastion van de velayat-e faqih in Teheran zal inluiden.

Toen het Britse Hof van Beroep het terroristische etiket tegen de PMOI [MEK] herriep, kwam Ashraf City onder raketaanvallen van de mullahs. En nu de sjiieten hebben gerebelleerd tegen dit regime, is Ashraf opnieuw het doelwit van wraak. Waarom is dat?

Omdat Ashraf een bolwerk is van verzet met diepe wortels onder het Iraanse volk.

Ashraf is aanwezig in de niet aflatende protesten van de Iraanse jongeren, opstanden van werknemers en studentenstakingen.

Groeten aan de helden en heldinnen in Ashraf City. Zoals Massoud Rajavi zei: "Ashraf is het symbool van doorzettingsvermogen en de onvermijdelijke overwinning."

Vandaag de dag lijden het Iraanse volk en de mensen in landen die het doelwit zijn van terrorisme en fundamentalisme onder het beleid van de westerse landen, die het religieuze fascisme hebben aangemoedigd. Hun beleid, volgens de Britse rechtbanken, is pervers. Het is verraad, want het ondermijnt de wereldwijde vrede en veiligheid.

Kijk naar het nucleaire dossier.

Het Iraanse Verzet heeft de nucleaire sites van de mullahs in de zomer van 2002 blootgelegd.

In de afgelopen zes jaar heeft deze beweging gehandeld als de grootste factor in de wereld om te waarschuwen voor de gevaren van een nucleair gewapende religieuze dictatuur, door niet minder dan 80 onthullingen over verschillende aspecten van het nucleaire wapenprogramma van de mullahs.

Westerse regeringen hebben echter alleen maar de tijd van de internationale gemeenschap verspild en in plaats daarvan de mullahs meer tijd gegeven.

Inderdaad, vier jaar van onderhandelingen, twee jaar van stimulerend beleid en in totaal zes jaar van permanente retraite.

Toen de mullahs eenzijdig de zegels van zijn nucleaire faciliteiten verbraken, en de verrijking van uranium hervatten, trokken Westerse regeringen zich terug door het aanbieden van een pakket van stimuleringsmaatregelen.

Toen het regime weigerde om permanent de verrijking op te schorten, trokken de 5 +1 zich terug door opschorting alleen tijdens de onderhandelingen toe te staan.

En toen de mullahs zelfs dit aanbod afwezen, stemden Westerse regeringen in met een nominale schorsing.

En in de volgende stap, trokken de 5 +1 zich terug uit schorsing op het verzoek dat het regime geen nieuwe centrifuges installeert. Dit is de essentie van het pakket dat Javier Solana twee weken geleden heeft aangeboden aan Teheran.

Op een keer hadden ze erop aangedrongen dat zij niet bereid zijn om het Iraanse regime veiligheidsgaranties te bieden. Maar, toen opnieuw trokken zij zich terug van dat standpunt.

Ironisch genoeg, terwijl Ahmadinejad's trein naar kernwapens geen versnellingen of remmen heeft, lijken zijn buitenlandse gesprekspartners alleen maar achteruit te rijden.

In de resoluties van de Veiligheidsraad geven zij het regime van twee of drie maanden om te voldoen. Maar dan nemen ze weer een jaar om elke resolutie aan te nemen.

In al die jaren hebben Westerse regeringen altijd de eisen van de mullahs gedoogd door het harde optreden tegen de PMOI [de People's Mojahedin Organisatie van Iran (PMOI / MEK)]. In de woorden van de diplomaten die betrokken zijn bij deze gesprekken, staat dit aan de top van de prioriteiten van het regime.

En na het bewandelen en het stimuleren van de lange weg van de onderhandelingen, gaven zij heeft zo veel speelruimte aan het bedrog en het verzwijgen van de mullahs dat de Amerikanen plotseling ontdekten dat de mullahs vijf jaar geleden waren gestopt met de productie van kernwapens.

Was dit echt een geheim rapport of een soort magische handeling?

Deze prikkels en de concessies hebben de mullahs zo aangemoedigd dat drie dagen geleden de voorzitter van het parlement Ali Larijani impliciet waarschuwde dat het regime zal doorgaan met de bom. Hij zei dat als het Westen het regime niet tolereert, het misschien wordt geconfronteerd met een fait accompli. Eerder deze maand kreeg IAEA-hoofd El Baradai dezelfde boodschap van de Iraanse machthebbers dat als zij over voldoende stimulansen beschikken, zij de bom in de nabije toekomst kunnen bouwen.

Inderdaad, waarom is het dat hoe groter de stimulans hoe groter de eetlust van de mullahs voor het bouwen van de bom?

U hebt misschien gehoord van de fabel van de beroemde Iraanse dichter Obeyd Zakani over de muizen en de kat, zes eeuwen geleden.

Op een dag besloten de muizen het gedrag van een wilde kat te veranderen door hem een pakket stimulerende maatregelen aan te bieden.

Maar hoe meer prikkels zij boden, hoe hongeriger de kat werd.

Zakani verwoordde het als volgt:

"Zeven gebeten muizen maakten de kat het hof, elk met een kleurrijk geschenk ...

"De muizen pleitten bij de kat, 'Hoogheid, wij bieden u onze dienstbaarheid aan'....

En u weet de rest van het verhaal. De kat, die voorheen enkel een muis per jaar kon vangen, werd aangemoedigd door de kleurrijke geschenken ...

'Hij kon slechts één van ons elk jaar vangen,
Maar nu met veel meer eetlust, is het aantal al gestegen tot vijf."

Men moet niet de illusie koesteren dat pakketten met stimulerende maatregelen een noviteit zijn.

Ook in Irak hebben deze heren de strategie gevolgd van pakketten met stimulerende maatregelen, tot op de letter.

Natuurlijk, dankzij de bemiddeling van de heer Jack Straw werden de kampen van de Iraanse oppositie in Irak gebombardeerd en vervolgens werd de Iraakse grens met Iran opengelaten en onbeschermd tegen de infiltratie van de mullahs.

In de volgende stap vermoordde het mullahs regime Iraakse mannen, vrouwen en kinderen in koelen bloede en vernietigde het land door de export van zijn bommen. Het spaarde niet eens moskeeën en de heiligdommen. Maar functionarissen onthielden zich het voor de hand liggende feit toe te geven dat alle aanslagen en de moorden werden uitgevoerd in opdracht van het leiderschap van het Iraanse regime en de Opperste Leider.

En als je nu naar Libanon, Palestina en Afghanistan kijkt, merkt u dat het beleid van stimulansen en verzoeningspolitiek overal de poorten heeft opengezwaaid voor infiltratie en interventie van het regime.

De mullahs bluffen over deze brutaliteit bij het Iraanse volk om hun volslagen zwakte te verbergen. Ze zeggen dat we onbeschaamd het Midden-Oosten hebben geïslamiseerd en het hebben veranderd in onze strategische diepte.

Maar, er is bijna niemand die niet weet dat de aanval door Khamenei en Ahmadinejad volkomen onafhankelijk is van verzoeningspolitiek en de pathetische zwakte van het Westen.

Sterker nog, het kwaad van het fundamentalisme rijdt op de schouders van de hoeders van de verzoeningspolitiek van de ene hoek van de wereld naar de volgende.

En het is nog verbazingwekkender dat sommigen zich niet hebben gerealiseerd dat religieus fascisme zijn gedrag niet kan wijzigen, want dat zou onmiddellijk en onvermijdelijk leiden tot zijn omverwerping.

Zij geloven dat zij vandaag een mindere prijs betalen. Maar de hele tijd leggen ze de wereld eigenlijk oorlog en rampen op.

We vertellen ze dat in plaats van verzoeningspolitiek; Treedt duidelijk op en erken het verzet dat werkt om het Iraanse regime te veranderen. Als zodanig zou verandering binnen handbereik zijn en het visioen van oorlog zal verdwenen zijn. Dit is in uw eigen voordeel.

Wij zeggen: "Investeer niet in de voortzetting van de heerschappij van de mullahs."

Wij zeggen: "Ga niet door met de zinloze poging om voorbij te gaan aan het verzet van het Iraanse volk."

Dit verzet kan en zal niet worden geïntimideerd.

Wij zijn de stem van de stemlozen in Iran. Wij zijn de stem van degenen die willen dat wij hun verwachtingen, dromen en idealen vertegenwoordigen.

Aan degenen die hebben aanvaard om met dit regime te onderhandelen en te verzoenen, of zijn bang voor het te veranderen, zeggen we:

U duldt vier grote misrekeningen.

Allereerst hebt u de aanstellerij van de mullahs geloofd. Zij verkopen hun terrorisme en geweld als een teken van kracht voor hun wankele regime. U bent hierdoor geïntimideerd.

Uw tweede grote fout is dat u ofwel geen inzicht hebt in de omvang van de wrok van het Iraanse volk jegens het regime of u stopt het bewust in de doofpot.

De lobby van het Iraanse regime propageert de overtuiging dat het Iraanse volk zich zou verenigen ter ondersteuning van het regime in het aanzicht van de vastberadenheid van de internationale gemeenschap, zoals zich dat laat zien door internationale sancties. En u herhaalt deze ongerijmdheden.

Weet u dan niet dat het Iraanse volk, meer dan wat dan ook, de regerende mullahs veracht, die teisteren, plunderen en kranen opstellen om mensen in de straten op te hangen?

En uw derde fout is dat u het explosieve potentieel van de Iraanse samenleving ontkent.

De mullahs en hun 'spin doctors' zijn vastbesloten het verlangen van de Iraanse mensen naar democratische hervormingen te verbergen. Ze zijn vastbesloten de diensten van de internationale

beweging voor vrede te gebruiken in het voordeel van het stichten van vrede en verzoening met religieus fascisme.

En uw vierde fout is dat u de ogen sluit voor de echte oplossing voor het Iraanse probleem, dat is het verzet van de mensen.

Door het demoniseren van het Iraanse Verzet proberen de mullahs zijn geloofwaardigheid en zijn diepe wortels in de Iraanse maatschappij te vervalsen, om te suggereren dat er geen sprake is van een kracht die hen kan omverwerpen. Maar, dit is een vergissing.

De Iraanse crisis is een van de belangrijkste. Maar er is een kracht die dat kan oplossen en dat is de kracht van het Iraanse Verzet.

Dit is een verzetsbeweging die zal aanzetten tot sociale opstanden en grote bewegingen door het Iraanse volk.

Dit is een verzetsbeweging, die op grond van de PMOI [MEK], de antithese is van het fascisme onder de vlag van de islam en Shiisme, en heeft in de afgelopen drie decennia de zogenaamde islamitische stichtingen van het heersende regime in de ogen van het Iraanse volk in diskrediet gebracht en zijn demagogie blootgelegd.

Dit verzet is de standaard drager voor de derde optie. En de strijd en de opoffering van haar leden en supporters zal zich vertalen in het zegevieren van de derde optie.

Dit verzet geniet het leiderschap van Massoud Rajavi, die het ideaal heeft gesymboliseerd voor de vrijheid van het Iraanse volk in het kader van een diepgewortelde en capabele beweging en heeft deze bewaard en versterkt in het midden van de stormen. Hij heeft veel goeds geplukt van veel kwaad en is te midden van de meest complexe omstandigheden in de afgelopen drie decennia met een principiële strategie voor de dag gekomen. En door middel van minutieus geduld en grote opoffering bracht hij de overwinning in het verschiep.

Waarlijk, hij heeft hoop gegeven te midden van uitzichtloosheid.

Alhier wil ik iets zeggen aan onze niet-Iraanse vrienden, met name onze Franse vrienden, die ons nabij stonden bij de brede campagne tegen het fundamentalisme.

Dames en heren,

Ik ben blij dat u hier vandaag bij ons bent.

Uw bericht aan de mensen van mijn land is dat u hun strijd voor democratie ondersteunt.

Uw boodschap aan hen is dat de bevolking van Europa tegen de verzoening van religieus fascisme is.

Het Iraanse volk zal nooit vergeten dat u, voor uw oprechte steun tijdens het incident van 17 juni 2003 en voor uw steun in de strijd tegen de terroristische aanwijzing.

Wij hebben ervoor gekozen voor verzet tegen religieuze fascisme net als Frankrijk, toen zij ervoor gekozen zich te verzetten tegen Hitler. De uwe was een Verzet, het offer van de leden waardoor Frankrijk het zich kon veroorloven haar liefde voor vrijheid en democratie terug te vorderen. De wil van Charles de Gaulle, Jean Moulin, Manouchian, Lucie Aubrac, Germaine Tillon, Danielle Casanova en vele andere beroemde of naamloze leden van het Verzet.

Ik breng hulde aan hen en u allen hier. Ik breng hulde aan de gekozen vertegenwoordigers van de burgers van Europa en Frankrijk. Ik breng hulde aan de politieke persoonlijkheden, de voorvechters van de vrede en de mensenrechten en de talloze vrouwen en mannen die hier zijn gekomen uit alle hoeken van Frankrijk, met name uit Saint-Denis en Val d'Oise, die zich hebben gehaast tot steun en voortgang van het doel van het verzet.

Ik moet u zeggen dat al uw inspanningen doeltreffend zijn gebleken in de voortgang van de strijd van het Iraanse volk tegen het mullahs' regime.

Uw inspanningen beschaamden de propaganda van Ahmadinejad en het bleek dat hij de belangrijkste vijand van de Arabische, Afrikaanse en islamitische volkeren is omdat hij de zaden zaait van verdeeldheid en burgeroorlog.

Uw solidariteit heeft een klap gegeven aan het beleid van de verzoeningspolitiek. U bent onze vrienden tijdens de donkere tijden. U heeft aangetoond dat solidariteit en vrijgevigheid affectief zijn.

Op grond van uw inspanningen hebt u een internationaal front tegen het fundamentalisme gemaakt. En dit is een nieuw fenomeen.

Als ons Verzet uiteindelijk triomfeert, is het niet alleen Iran, dat zal vrij zijn. Onze triomf bespaart de menselijke samenleving van de gevaren van de wildeman van het fundamentalisme en waarden als menselijke solidariteit doen heropleven.

Ik dank u nogmaals. Staat u mij toe verder te gaan in Farsi.

Sinds drie jaar geleden, toen de Opperste Leider van de mullahs Ahmadinejad naar voren schoof en aan de macht bracht, heeft het regime onderdrukking, ophangingen en amputatie van ledematen dramatisch opgevoerd. Het bestaan, de geest en de ziel van onze landgenoten worden dagelijks door willekeurige arrestaties, executies en geselingen geruïneerd.

Maar vier dagen geleden heeft de commandant van de rechterlijke macht van het regime, Hashemi Shahroudi, die zich eerder als een Iraakees en het hoofd van de Iraakse Islamitische Hoge Raad had voorgesteld, opgeroepen tot een groter gebruik van geseling en zei onbeschaamd op de televisie, "We kunnen geseling in veel gevallen gebruiken. Helaas zijn onze rechters beïnvloed door de wereldwijde propaganda en waarden geseling niet. Naar mijn mening is geseling een van de beste, eerlijke en rechtmatig straffen... Het is afschrikwekkend... Een van de dingen waar we de nadruk opleggen de Islamitische straf wet is geseling en de gevangenisstraf veranderen tot geseling."

Ja, de regerende mullahs hebben geen begrip van rechtvaardigheid en recht buiten de context van de geseling en ophangingen, omdat dit hun enige gereedschap is voor het behoud van hun vervallen heerschappij.

Toch is, zoals in geen andere tijd, de Iraanse samenleving vandaag de dag tumultueus met protesten. In de afgelopen drie jaar zijn er ongeveer 4700 protestacties geweest.

Hier zullen we al deze bewonderenswaardige opstanden niet vergeten, en brengen hulde aan de martelaren en de gevangenen in verschillende steden en regio's in Iran.

Het aantal demonstranten die in de straten zijn vermoord en het aantal politieke dissidenten die in de afgelopen drie jaar zijn opgehangen staat op 200.

De mullahs zien elke jongere en ontgoochelde jeugd als, en de bron van, de opstand die streeft naar omverwerping van het regime.

In de afgelopen drie jaar zijn er bijna 300 slachtoffer geworden van willekeurige moordpartijen in de straten door de Staatsveiligheidsdienst.

Functionarissen zeggen dat het aantal gevangenen "tegen de openbare veiligheid" "tussen de 10 tot 15 duizend mensen" bedraagt.

Er zijn meer dan 100 geheime detentiecentra.

Sterker nog, duizenden gevangenen, folterkamers en executiecentra zijn opgericht om de mullahs te helpen hun greep op de macht te behouden, ten koste van alles.

Vorige week heeft de procureur-generaal van de mullahs Mullah Dorri Najaf-Abadi erkend, "Het land wordt geconfronteerd met gevaarlijke internationale stormen." Onder verwijzing naar de 'lange grenzen in het oosten en westen van het land', zei hij, "De functionarissen moeten gebruik maken van voorzorg om te voorkomen dat er uitbraak komt van incidenten en sociale angst, omdat vijanden van de Islamitische Republiek niet willen dat het islamitische Iran veiligheid geniet."

Maar wij zeggen tegen de heersende handlangers: "Het oordeel van de geschiedenis en de vastberadenheid van de strijdbare mensen van Iran zal alle cellenblokken, gevangenen, en de muren doorboren, en zullen u verpletteren."

Beste landgenoten,

De mullahs zijn in de fase dat ze worden omvergeworpen. Zij hebben gebrek aan politieke en religieuze legitimiteit. Ze worden omringd door de woede van het Iraanse volk. Vandaag doen ze een beroep op een te verwaarlozen minderheid.

Volgens de cijfers van het regime was, tijdens de parlementsverkiezingen, het hoogste aantal stemmen voor de kandidaten in de grotere steden tussen zes tot 14 procent.

De werkelijke basis voor de ondersteuning van het regime is die in de IRGC, de Bassij en het beruchte ministerie van Inlichtingen. Dit alles vormt amper drie procent van de Iraanse maatschappij in haar geheel.

Dit is de realiteit van het mullahs' regime. Een minderheid van drie procent!

Dus, we zeggen tegen de heersende mullahs: "Vindt u niet dat uw regime de steun heeft van de bevolking? Waarom heeft u vrije verkiezingen afgewezen? Waarom stopt u niet met geseling en de galg. Dan zal duidelijk worden hoe lang u tegen de opstand kan van een woedend volk. Zeer zeker zal, in het aanzicht van de populaire woede, uw Revolutionaire Gardes snel weglopen, zelfs sneller dan de soldaten van Reza Khan die in burgerkleding zijn gevlucht.

Je kunt zien dat de mullahs aan het einde van de weg zijn door te kijken naar de huidige economische crisis.

Dit jaar was 13 miljard dollar uit de begroting van 100 miljard dollar uitgegeven aan militaire zaken, terwijl nog eens 4 miljard was gewijd aan de veiligheidszaken en terrorisme.

Een bedrag van 33 miljard dollar is ook uit de begroting van dit jaar gehaald en bestemd voor "diverse begrotingen" voor het kabinet van Ahmadinejad. Met andere woorden, een derde van de jaarlijkse begroting is bestemd voor geheime zaken.

Volgens een voormalige afgevaardigde van het parlement van het regime is 63 miljard dollar van de inkomsten uit de laatste drie jaar verloren gegaan en niemand weet waar het naartoe is gegaan.

Sinds 2006 tot nu heeft 32 miljard dollar van de olie-inkomsten de schatkist niet bereikt.

Het gevolg hiervan is de ruïne van de verschillende industrie-, landbouw- en dienstensectoren. Ahmadinejad's minister van Olie zei, "De huidige situatie van de olie-industrie in Iran doet denken aan de omstandigheden in 1979 tijdens het bewind van de sjah."

De inflatie is hemelhoog. De prijs van brood is sinds vorig jaar verdubbeld, terwijl dat van de rijst is verdrievoudigd. 120 steden en dorpen zitten met een tekort aan drinkwater. Golven van werknemers worden voortdurend ontslagen en naar huis gestuurd. Ondergeschikte en onderdrukte vrouwen plegen nog steeds zelfmoord, soms door zichzelf te verbranden. 6 miljoen mensen gaan 's nachts met honger naar bed, en meer dan 60 miljoen mensen leven onder de armoedegrens.

De verpletterende economische crisis is ook een ernstige bedreiging voor het voortbestaan van het regime.

Tien miljoen mensen zijn werkloos, 8 miljoen inwoners aan de rand van steden, en miljoenen verbitterde jongeren, alle vormen een levensvatbare kracht, die uiteindelijk dit regime ten val kunnen brengen.

Geachte landgenoten,

De regerende mullahs roepen dat ze voor altijd beschermen en hun absolute heerschappij in stand houden neergelegd in de velayat-e faqih.

Verzoeners vertellen ons dat de vrijheid niets anders is dan alleen maar hopen waardig te worden vergeten.

De verdedigers van het regime beweren dat de mensen te vermoeid zijn door ervaring om weer op te staan en het regerende regime te veranderen. Met behulp van een honende toon zeggen ze dat opoffering en liefde voor vrijheid oude relieken zijn. En zij zeggen dat die gevallen bloemen, die met de wind meewaaien, zichzelf alle tevergeefs hebben opgeofferd.

Maar wij zeggen dat er een zekere energie en kracht in de Iraanse samenleving en haar geschiedenis. Wij zeggen dat er sprake is van een niet-aflatende dorst bij de onderdrukten, die vreemd is aan wereldse levensopvattingen van overleven, schaamte en schande.

Deze explosie van geblokkeerde energie en met handen en voeten geboeide dromen, en deze niet te onderdrukken liefde voor de vrijheid zal uiteen scheuren uiteen en een donderende uitbarsting vormen, die in staat is alle belemmeringen te schokken.

Wij geloven in een macht die geen andere macht in de wereld kan onthouden.

Inderdaad,

Wij zijn er zeker van een grote dageraad.

De lucht is stukje bij beetje aan het oplichten.

En we zien dat de geboorte van een zon die over vrijheid spreekt.

De dag zal komen, wanneer alle Iraanse zullen genieten van het recht op vrijheid en veiligheid en alle burgers voor de wet gelijk zijn.

De dag zal komen wanneer het spannende begin van de vrijheid het leven van de Iraanse bevolking zal omarmen: Vrijheid van meningsuiting, vrijheid van geloof, vrijheid van godsdienst, persvrijheid en de vrijheid van kleding.

De dag zal komen wanneer het leven in de hel, die de mullahs hebben gemaakt, ruimte maakt voor het leven in een democratische samenleving, zodat iedereen het recht zou hebben deel te nemen aan de besluitvorming over de belangrijkste politieke zaken van de samenleving; En wanneer het recht op verandering van de regering wordt gerespecteerd.

De dag zal komen wanneer in plaats van dit verschroeide land, honderden bloemen in Iran zullen bloeien met de vrijheid van gedachte, partijen, vergadering, organisaties en vakbonden.

De dag zal komen wanneer kranen, waarmee mensen worden opgehangen, folterkamers en martelingen allemaal maar angstaanjagende verhalen uit het verleden zijn.

De dag zal komen wanneer de afschuwelijke afgrond van onverdraagzaamheid plaats zal maken voor tolerantie en begrip. Geen religie zal worden bevoorrecht. Niemand zal zijn / haar recht worden ontzegd vanwege het geloof of niet-geloof in een religie; En er is de scheiding van kerk en staat.

De dag zal komen wanneer de wereld van onderdrukking en discriminatie van Iraanse vrouwen in stukken zal vallen en de gelijkheid van mannen en vrouwen in de Iraanse samenleving naar een nieuwe wereld zal sturen.

En die dag is zeer dichtbij.

Dus,

"In de naam van geluk en welvaart van het Iraanse volk en om bij te dragen aan de vrede in de wereld..."

Om het ideaal van 20 juni 1981 en operatie 'Eternal Light' in 1998 te verwezenlijken,

Roep ik iedereen op de strijd voor de omverwerping van het heersende religieuze fascisme uit te breiden.

Het flikkeren van de dageraad is voor onze ogen

We naderen de toppen van de overwinning

Naar mijn land, Iran

Dit is de stem van het Iraanse volk

De mullahs moeten gaan,

Zij moeten gaan,

Zij moeten gaan.

Een impressie van de bijeenkomst op 28 juni 2008 te Parijs

